

10) Ændringsforslaget under Nr. 20 til samme Paragraf af samme:

Som nyt Punktum i 3dje Stykke tilføjes: „Den i D. L. 1—13—12 befalede Indstævning af tidligere førte Vidner bortfalder, ligesom ej heller Reglen efter D. L. 1—4—1, at ustkævnt skal være ukævnt, skal være gældende i disse Sager, hvorved dog bliver at bemærke, at et uden Sagtagelse af Bestemmelserne i fornævnte Lovens Artikel optaget Tingsvidne ikke kan tillægges fuld Bevistrakt uden for den enkelte Sag, under hvilken det er optaget.“

vedtoges med 31 Stemmer mod 5.

§ 7 med de vedtagne Ændringer saalydende:

Ved Søforklaringer bør der saa vidt muligt tilvejebringes Oplysning om alle de Kendsgerninger, som ere af Betydning for de ved den paagældende Begivenhed berørte private Interesser.

Retten bør til den Ende minde den Skipper, der i Henhold til Sølovens § 40 gjør Anmeldelse om Søulykke, om nøje at iagttage, hvad der i den nævnte Lovbestemmelse er ham paalagt, og om til Søforklaringen at medbringe alle de Folt, som kunne give Oplysning om det forefaldne. Naar Retten skønner, at Søforklaringsens Optagelse ikke taaler at udsættes, kan den foregaa, uagtet Ejer, Forsikrer eller andre, hvem Forretningen vedkommer, ikke ere stævnedes til samme; dog bør Indstævning, om end med et af Retten affortet Barjel, ikke undlades, naar det er Anmelderen eller Retten bekendt, at vedkommende selv eller hans Fuldmægtig er til Stede i Nærheden, saa at det er muligt at tilkalde ham, ligesom Retten i øvrigt, for saa vidt der er Tid dertil, bør foretage, hvad der kan gøres for at underrette dem om Søforklaringsens Optagelse.

I Retsmødet modtages først Skipperens mundtlige Forklaring og derefter afhøres de af Skipperen fremstillede eller af Retten indkaldte Vidner, hvert for sig, saaledes at ingen paahører en andens Forklaring. Den i D. L. 1—13—12 befalede Indstævning af tidligere førte Vidner bortfalder, ligesom ej heller Reglen efter D. L. 1—4—1, at ustkævnt skal være ukævnt, skal være gældende i disse Sager, hvorved dog bliver at bemærke, at et uden Sagtagelse af Bestemmelserne i fornævnte Lovens Artikel optaget Tingsvidne ikke kan tillægges fuld Bevistrakt uden for den enkelte Sag, under hvilken det er optaget.

Findes Forklaringerne usfuldstændige,

utydelige eller ubestemte, bør Retten, under Tævnførelse med Skibsdagbogen eller den af Skipperen i Mangel af saadan til Retten indgivne skriftlige Fremstilling, saa vel af egen Drift som efter Foranledning af de i Sagen interesserede, søge ved yderligere Spørgsmaal at erholde sikker Kundskab om, hvad enhver selv har erfaret. Retten kan fremdeles opfordre Skipperen og andre vedkommende til at foranstalte Syns- og Stønsforretninger optagne eller andre til Sagens Oplysning tjenlige Skridt foretagne. Om fornødent bliver Undersøgelsen at fortsætte gennem flere Retsmøder. — Edsfæstelse maa i Reglen først finde Sted, efter at samtlige Vidner ere endelig afhørte.

vedtoges uden Afstemning.

11) Ændringsforslag under Nr. 21 til § 8 af Udvalget:

I 1ste Stykke, Linie 3. Mellem Ordene „det“ og „bleven“ indskydes: „uden for dansk Havn“.

vedtoges med 33 Stemmer mod 1.

§ 8 med den vedtagne Ændring saalydende:

Er Skibet forulykket eller forladt i Søen, eller har det stødt paa Grund og ikke kunnet komme af uden fremmed Hjælp eller Overbordkastning eller Røpning, eller har det lidt Skade ved Ildsvaade eller havt Sammenstød med andet Skib, eller det udenfor dansk Havn er blevet rammet af nogen Ulykke, hvorved Menneskeliv er gaaet tabt, — har Retten i Sammenhæng med Søforklaringen paa det offentliges Vegne og med den Myndighed, som tilkommer Retten i offentlige Undersøgelsesager, ved Forhør at søge Mærkerne til Ulykken saa vidt muligt oplyste.

Naarlig bør det undersøges, om Ulykken er en Følge af:

- a) Fejl eller Mangel ved Skibet, dets Udrustning eller Bemanning;
- b) Skibets Overlastning, Lastens urigtige Stuvning eller Fordeling eller dens farlige Befættelse eller utilstrækkelig eller uforsvarlig Ballastning;
- c) Forseelse eller Forsømmelse af Skipper eller Mandskab eller af andet Skibs Skipper eller Mandskab;
- d) Forseelse eller Forsømmelse af Lods eller Mønter ved Søfort, Fyr, Sømærker eller andre til Sikkerhed for Søarten anbragte Indretninger, eller Forseelse eller Forsømmelse fra de Personers Side, hvem Tilhytten dermed og Betjeningen deraf er betroet.